

פתח דבר

ידוע לכל גודל היוקר של תקופת בין הזמנים אצל תלמידי התמימים, שמתאפשר להם לנצל את הזמן החפשי (הפרטי שלהם) להוסיף בהפצת המעינות ובלימוד תורת הנגלה והנסתר כפי חשקת לבם בלי הגבלות מבית ומחוץ. אמנם בו בשעה יכול לקרות שהעבודה נתקשית ונדרש יותר אתעדל"ת כדי לעמוד בנסיון, וכפי שכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו הגיב כמה פעמים על זה שסוגרים ה'בתי ספר' בחודשי הקיץ, ועוזבים הילדים ללא עסק, וכדבריו בהתוועדות י"ב תמוז תשכ"ד: "וואס חופש? ס'איז דאך חופש כדי עס זאל וואקסן אלץ א אידש קינד. און ווי אזוי קאן א אידש קינד וואקסן, בשעת ער וואקסט צוזאמען מיט תורה און מיט מצוות, מיט אידשקייט. און דאס איז א זאך וואס ער וועט אין גאס ניט טרעפען, דאס דארף קומען ע"י לימוד - דורך דערויף וואס מען וועט אים אזוי מחנך זיין".

אי לזאת, בעומדנו בתחילת חודש ניסן - חודש הגאולה, ובפרט בסמיכות ליום הבהיר י"א העשתי עשר יום נשיא לבני אשר - והוא יתן מעדני מלך, יום הולדת הצ"ז של כ"ק אדמו"ר (וראה ספר השיחות תשנ"ב עמ' 350 הערה 50), ולאור ימי בין הזמנים הנ"ל הננו מגישים לפני תלמידי התמימים קונטרס "צדה לדרך" חוברת א' [ד] להשביע רעבונם בדברי חסידות ונקודות התקשרות באופן ד"מאשר שמנה לחמו", לאילנא דחיי הוא כ"ק אדמו"ר.

הקונטרס מכיל ז' שערים: א) דבר מלכות - קטע ממאמר י"ב תמוז תשל"ז המבאר פרק צ"ח שבתהילים - שע"פ המנהג לומר בכ"י פרק תהילים המתאים למספר שנותיו וכן הפרק של כ"ק אדמו"ר - מתחילים לומר ביום י"א ניסן הבעל"ט. ב) מדור "סיפורים", בו נכלל כמה סיפורים שמלבד עצם תוכנם יש בהם ג"כ עצה והדרכה וכו' (וזאת למודעי: שהסיפורים נלקטו מכמה מקומות וללא אחריות כלל וכלל!). ג) "בין הזמנים" - ליקוט שיחות ומכתבים מרבתינו נשיאינו אודות זמן זה (בלתי מוגה). ד) מענות קודש - ליקוט מענות מכ"ק אדמו"ר השייכים לתלמידי התמימים ועל נושאים אחרים. ה) יומנים מתקופת חג הפסח בשנים תשל"ד - תשל"ח. ו) העתק מכמה מכתבים וכת"ק. ז) כמה תמונות נדירות מתקופות שונות. ולהעיר שרוב החומר המתפרסם כאן טרם ראו את אור הדפוס.

וכאן המקום להודות לכל המסייעים בהוצאה לאור של קונטרס זה ובמיוחד להרה"ח ר' ליפא שמואל שיחי' ברענען על שהואיל למסור לנו את יומנו הפרטי, ולהרה"ח ר' אברהם יוסף שיחי' יפה, וכן לכל הת' שעמלו בהו"ל.

ויה"ר שעוד בימים אלו, תחילת חודש הגאולה נוכח לקיום היעוד כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות בהתגלות מלכנו משיחינו ו'מלך ביפיו תחזנה עיניך', בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומי"ד ממ"ש, ולא עיכבן אפילו כהרף עין.

התלמידים השלוחים

ער"ח ניסן ה'תשנ"ט
ישיבת ליובאוויטש מנשטור
אנגלי'

י"א ניסן תשנ"ט

מזמור שירו להוי' שיר חדש (תהילים צה, א)

וזזהו (מה שע"י גודל הצמאון שע"י הירידה נמשך גילוי המשיח) ג"כ מ"ש אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה [דזהו פסוק בתהילים קאפיטל צ"ז, שהיום (י"ב תמוז) הוא סיום שנת הצ"ז לכ"ק מ"ח אדמו"ר] וממשך לאח"ז מזמור שירו להוי' שיר חדש [דזהו פסוק מהקאפיטל השיך לשנת הצ"ח (המתחיל בו ביום)]. והענין הוא, דהנה א' הפירושים במ"ש צדיק הוא דקאי על הקב"ה צדיקו של עולם, ואור זרוע לצדיק היינו שהקב"ה זרע את האור ע"י הבאים ישרש יעקב. דהנה זריעה זו היא זריעת התורה והמצוות, דבהיותן (התומ"צ) למעלה הן בבחינת אור, כמ"ש כי נר מצוה ותורה אור, ואח"כ הנה נמשכות ויורדות למטה במורא הפרודא ועלמא דחשוכא, דזהו"ע הזריעה, וזריעה זו היא בכדי שע"י יהי' אח"כ יציץ ופרח ישראל. ובדוגמא לכמו שהוא בזריעה כפשוטה, שבכדי שתהי' הצמיחה צריך להכניס ולנטוע הגרעין (הזרע) בארץ, שע"י תרקב ותתבטל הגרעין ואז אפ"ל הצמיחה, הנה עד"ו הוא בהצמיחה דיציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה שבאה ע"י הזריעה (הביטול והריקבון - דוגמת צמאון הנ"ל שמצד הירידה) כמבואר בארוכה בהדרושים עה"כ הבאים ישרש יעקב. והנה, עי"ז (הצמיחה שע"י אור זרוע לצדיק) נעשה (כהמשך הכתוב) ולישרי לב שמחה, שנעשה כמאמר צדיקים לבם ברשותם, ועובדים ה' בשמחה ובטוב לבב, עד שנמשך שיהי' ישבו ישרים את פניך, שנמשך בחינת פניך עצמה שלמעלה מהאור (אור זרוע), כמבואר ג"כ (בקיצור עכ"פ) ברשימות כ"ק אדמו"ר הצ"צ עה"כ אור זרוע לצדיק. וכל זה נמשך באופן דשמחה וטוב לבב, ושמחה פורץ גדר, שבימותו עוד נשמה בגוף בעוה"ז הגשמי הנה פורץ גדרו של עולם, עד שיקיים מש"נ ונגש חורש בקצור ודורך ענבים במושך הזרע, וכדו"ל במסכת תענית באופן החרישה והקצירה לע"ל, דהיות שהעולם יהי' אז בשלימותו תהי' הזריעה ביחד עם הקצירה, ועד"ו ארז"ל עתידה אשה שתלד בכל יום (ולא יצטרכו לחכות תשעה חודשים), כמבואר הענין בזה בהדרושים עד לכמו שהוא כפשוטו, שהלקבל שחרם יהי' תיכף ומיד לאחר הלעשותם.

ועפ"ז יובן המשך הכתוב, שלאחר אמרו אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה הנה ממשיך אח"ז מזמור שירו לה' שירו לה' שיר חדש גו'. והענין הוא, שהנה שיר חדש קאי על השיר דהגאולה העתידה, כדאיתא בתוספות בפסחים מהמכילתא, ואומרים עליו שהוא שיר חדש, להיות שבהגאולה העתידה יהי' חידוש שלא הי' בתגאולות (והשירות) שלפנ"ז, והוא, שתהי' גאולה שאין אחרי' גלות, להיות שאז יהי' גמר הבידורים, ועד שיקיים מ"ש ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ. וזהו המשך למ"ש לפנ"ז אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה, דמה שצדיקו של עולם זרע האור בישראל, ועמך כולם צדיקים, עליהם נאמר כי תהיו ארץ חפץ, הנה זה הביא שיהי' ולישרי לב שמחה, דשמחה פורץ גדר עד ש(מביא וממשך) ושמחת עולם על ראשם בביאת משיח צדקנו (שעו"נ שירו לה' שיר חדש).

וזזהו ג"כ הענין המבואר בתניא ח"ב בשער היחוד והאמונה על מארז"ל שתף עמו מדת הרחמים דהיינו התגלות אלוקות על ידי צדיקים ואותות ומופתים שבתורה. ואח"כ הנה הצדיקים ממשיכים התגלות אלוקות זו (שע"י אותות ומופתים) גם בכל העולם כולו, עד ש(כמו שאומר הכתוב לאחר אמרו שירו לה' שיר חדש) לעיני הגוים גלה צדקתו וגו' וראו כל אפסי ארץ גו'. דהכנת והקדמת הגילויים דלעתיד הן ע"י מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות, ועי"ז שבהגלות גופא ישנה גאולת נשיא שבהדר, דהנשיא הוא הכל, ואח"כ ממשיכים ענין הגאולה זו כמעשה בפועל ע"י הפצת תורתו, והפצת התורה ומצותי' במיוחד, עד שיפוצו מעינותך חוצה, הנה עי"ז נמשך מיד דקאתי מר דא מלכא משיחא, כשעתא חדא וברגעא חדא, בגאולה האמיתית והשלימה בעגלא דידן ממש.

(ממאמר ד"ה ברוך הגומל לחייבים טובות י"ב תמוז ה'תשל"ז)

סיפורים

הפעם הראשונה בהיסטורי של המוסדות שלי * הרבי תמיד זוכר * גם אתה רוצה לעזוב אותי? * שידוכים על חשבון שמירת הסדרים * הילדים הם לא קרבן פסח * לא לעזוב את ביהמ"ק * צריך סיבה כדי שיהי' גאווה * לימוד נגלה וחסידות * כשרות המאכלים * פירסום - דווקא בערב שבת * בדיקת תפילין כהלכתה * יחליט מתי שיהי' בכותל המערבי * פירסום בעיתונות * כבר הרבה זמן שאני מחפש את הספר הזה? * כוחה של הדלקת נרות שבת! * לדרוש יותר ממה שצריך * דוגמא חי' * חביבת תלמידי השלוחים * מלח על האוכל * אות בספר התורה עבור אברהם אבינו * קביעות בשיעורי תניא בישיבה * איך בין אויך מסכים מיט איהם * להמשיך להדפיס בעד מצה שלימה

את השליחות והרבי אמר לו "איך האב אזוי ווייניק שלוחים דו וועסט מיר אויכעט אפלאזן!" (יש לי כ"כ קצת שלוחים וגם אתה רוצה לעזוב אותי!).

שידוכים על חשבון שמירת הסדרים

פעם הרבי הי' הולך כל לילה מאוחר לזאל ב- 770 לבדוק מי הם הבחורים שנשארו ללמוד ובכל פעם הי' נשאר בחור אחד, ולילה אחד הרבי הגיע והוא לא הי' שם ולמחרת שאל אותו הרבי איפה הי' אתמול? וענה שהי' עסוק בעניני שידוכין וכי' ענה לו הרבי שלא יעשה אי"ו על חשבון הזמן של הסדרים!

הילדים הם לא קרבן פסח

אשה א' התלוננה בדולרים לפני הרבי שהילדים שלה לא עוזרים לה להכנות לחג הפסח מכיון שעסוקים כל היום במבצעים והרבי ענה לה נישט אלע שמוך איז חמץ, און דיינע קינדער זיינען ניט די קרבן פסח [שלא כל הלכלוך זה חמץ והילדים הם לא קורבן פסח!]

מהחדר וביקשה מהרבנית לבוא, וגם כשהרבנית הגיעה לא שם לב אלי' ושלחו משהו לקרוא להרבי והוא בא מיד, גם לו הרבי הריי"ץ לא הקשיב, הרבי הקשיב למה שהרבי הריי"ץ מילמל ושמע שזה הי' הפסוקים של "אז ישיר", כעבור כמה דקות הגיע הזמן הקבוע שבו נותנים את הזריקה, נתנו להרבי את הזריקה והכל הי' בסדר ולא דיברו איתו על מה שקרה בכלל.

לאחר זמן הגיע טעלעגרם מכמה חסידים שכתבו שהיו צריכים לעבור את הגבול מאיזה מדינה מצד אחד לצד שני, וזה הי' מאוד קשה ומסוכן, וב"ה עברו בשלום.

לאחמ"כ עשו חשבון שבאותו הזמן שהרבי הריי"ץ אמר "אז ישיר" הם עברו את הגבול בשלום. סיים הרבי שמזה רואים שלא צריך להזכיר להרבי הריי"ץ כלום על החסידים מכיון שהוא חושב על החסידים גם בלי שיבקשו ממנו.

גם אתה רוצה לעזוב אותי?

פעם הי' שליח בשנים הראשונות שהי' לו חובות גדולים וקשיים מרובים והוא רצה לעזוב

הפעם הראשונה בהיסטורי של המוסדות שלי

בתש"ל ביחידות הראה כ"ק אדמו"ר לעסקן א' איזה ספר בכדי להדפיס, ושאל אותו הרבי האם יש לו מספיק כסף בשביל זה, ענה לו שיש להם רווח מ"קאנווענשען" שהיה לפניו. הרבי רעד תוך כדי צחוק ודמעות יורדות מעיניו הק', וחיך חיך רחב ואמר לו הרבי שזהו הפעם הראשונה בהיסטוריה של המוסדות שלי שפרוייקט הי' לו רווחים!

הרבי תמיד זוכר

בעת שהותו של כ"ק אדמו"ר בפאריז בשנת תש"ז ביקש ממנו א' מהחסידים שיזכיר אותו אצל הרבי הריי"ץ בכדי שלא ישכחנו [חי"ן], וענה לו הרבי: פעם קרה סיפור שאחת מהאחיות שהיו מגיעים בכל יום לתת להרבי (ריי"צ) זריקה, באה פעם אחת מוקדם מהרגיל, היא דפקה על הדלת ואף אחד לא ענה, ולאחר כמה דקות נכנסה לחדר וראתה את הרבי הריי"ץ יושב וממלמל לעצמו ולא מתייחס אלי' בכלל, והיא לא ידעה מה זה ורצה

הלכלוך זה חמץ והילדים הם לא קורבן פסח!

לא לעזוב את ביהמ"ק

שליח א' שהי' לו הרבה בעיות בשליחות והרבי אמר לו זאל זיי ארויס קריכען די קישקעס, אבער די בית המקדש לאז ניט אפ [ושיקיא את המעיים שלו אבל את בית המקדש לא יעזוב!]

צריך סיבה כדי שיהי' גאווה

בחור שהי' לו הרבה כשרונות נכנס ליחידות וכתב להרבי על הפתק שיש לו בעיה של גאווה ושאל את הרבי לעצה, ענה לו הרבי שלכתחילה צריך שיהי' על מה שיהי' גאווה!

לימוד נגלה וחסידות

אברך א' נכנס ליחידות ושאל את הרבי איך יכולים להיות מקושרים להרבי, וענה לו הרבי תלמד מה שאני לומד. האברך ראה שאצל הרבי זוהי עת רצון ושאל, ומה לומד הרבי? והרבי חייך ואמר "נגלה און חסידות".

כשרות המאכלים

אחד מנחלת הר חב"ד כתב לכ"ק אד"ש שבנו בן 8 אינו רוצה בשום אופן לענות אמן וכו' אפי' כשמרביצים לו, ענה כ"ק אד"ש: האם נזהרים בחלב ישראל? ואכן בסוף מצאו סוג סוכריות שהי' הבן אוכל שהי' בזה חלב עכו"ם.

פירסום דווקא - בערב שבת

אייר תשל"ד: צלצלו מאה"ק ושאלו כיון של"ג בעומר חל בעש"ק, האם לעשות פרסום? ענה כ"ק אד"ש: היות שהוא יום שישי והוא אלף השישי לאחר חצות, צריכים לעשות טומל ביתר שאת.

בדיקת תפילין כהלכתה

אחד שסבל בנדודי שינה בלילות ביקש ברכת כ"ק אד"ש, והתשובה היתה שיבדוק את התפילין. הוא בדק בארצה"ב ונמצאו כשרות. נסע לאה"ק ובדק וגם נמצאו כשרות. כתב על כך לכ"ק אד"ש שבכ"ז אינו יכול לישון. ענה כ"ק אד"ש שיבדוק עוה"פ הלך הנ"ל לסופר וביקש פתק שיעיד שהתפילין כשרות, ושלח את הפתק לכ"ק אד"ש. קיבל הנ"ל עוד תשובה "שאעפי"כ יבדוק את התפילין". בא לסופר ליובאוויטשער וכשבדק ראה שמכפילת הבתים נמחקה אות אחת.

יחליט מתי שיהי' בכותל המערבי

אחד מאוסטרליא לפני נסיעתו בחזרה הביתה נכנס ליחידות ושאל אצל כ"ק אד"ש האם להמשיך לגדל זקן היות שהוריו אינם מרוצים מכך. הוא גם סיפר שנוסע דרך אה"ק ועוד כמה פרטים וכו'. ענה לו כ"ק אד"ש היות שהוא נוסע דרך אה"ק ובוודאי יבקר ליד הכותל המערבי ושם יחשוב ויחליט מה שיחליט, וכשיבוא הביתה ויגדל זקן שיאמר להוריו שהוא ביקר ליד הכותל המערבי והחליט לגדל זקן.

פירסום בעיתונות

כשמ.ב. נסע לשליחות המל"ח פרסם בעתונות שהוא מליובאוויטש וישהה בעיר כ-3 שבועות עד יום מסויים. כשהי' בשדה התעופה לנסוע חזרה פתאום באה אליו אשה עם ספר חסידות וסיפרה כי בעלה הי' חייל בפולין ומצא שם ספר זה, הם שאלו את הרב איזה ספר זה והוא ענה של חסידות חב"ד, ועכשיו כשפירסמו בעתון שרבנים מליובאוויטש שוהים בעיר היא מחפשת אותם, ומצאה ביום האחרון בשדה התעופה כדי למסור זאת להם. כ"ק אד"ש פתח את הספר ומצא את שמו של ר' ז.ג. ואמר להם שאם יודע לו שיש להם ספר זה שלו וודאי יתרגז, אז כדאי שיאמרו לו המשנה "כל המציל מהנמר וברדלס הרי זה שלו".

כבר הרבה זמן שאני מחפש את הספר הזה?

מ. וב. כשנסעו לשליחות המל"ח ראו אצל יהודי ספר חסידות שלא הרשה להם אפי' לעיין בו, ולאחר הפצרות ותחנונים הרשה רק לעיין. פעם כשלא הי' בבית גנבו את הספר ורצו לצלמו, כשחזר ל-770 מסרו זאת לכ"ק אד"ש. וכ"ק אד"ש הודה להם מאד ואמר שזה זמן רב שמחפש ספר זה. ושאל האם נתנו לו משהו עבור הספר, הם ענו שהם צילמו אותו. הי' כ"ק אד"ש מאד שמח ואמר גוט! ונכנס לחדרו הק'.

כשהתחיל ס"ת הכללי בקשו כמה ילדים בקעמפ לקנות אות עבור אברהם אבינו וכד'

ושאלו לרבי, המענה הי' שיכולים אבל לא לעשות מזה מבצע.

קביעות בשיעורי תניא בישיבה

נכנס פעם ר"י אחד ליחידות, ואמר לו הרבי שיעשה קביעות בישיבה שלו ללמוד תניא וכו' ושאל להרבי הרי יהיו קושיות וכו'? ואמר הרבי נו: ביים אלטין רבינ'ס צייטן איש ניט געווען קיינע קושיות, דעם ערשטן יאהר וועט זיין קשיות, דעם צווייטען יאהר, דערנאך אבער וועט שוין זיך אפלייגען ...

איך בין אויך מסכים מיט איהם

כשנכנס הרב גוטניק אמר לו הרבי: די צייט איז קורץ ביז ביאת המשיח, והמלאכה מרובה ואני רוצה שאנ"ש יהפכו את כל אוסטרליה, כמו"כ אמר לו הרבי שדדזשאנסאהן בעת אוסטרליה, אמר אז די צווייטע מדינה וואו ער וואלט געוואלט וואוינען איז אוסטרליה, ואמר לו הרבי איך בין אויך מסכים מיט איהם...

להמשיך להדפיס בעד מצה שלימה

כשעבר ר' זלמן דוכמאן בערב חגה"פ עבור המצות אמר לו הרבי וועט איר ממשיך זיין מיט אייערע סיפורים להדפיס עוד חלק, וועל איך אייך געבן א שלימה, און אויב ניט וועל איך אייך געבען שבורות ...

מנה רוצה מאתים מאתיים רוצה ד' מאות זאל ער לכתחילה וועלען 2 מאות ביז 4 דערוויילע וועט ער לערנען לפי ערכו.

דוגמא חי'

לפני הנשיאות כשהי' כ"ק אד"ש בפאריז שאל מאחד למה אין עושים כלום בהפצה. ענה ההוא עס איז שווער ואמר לו כ"ק אד"ש זה לא נכון והראה לו איך עושים הפצה והלכו שניהם לעיר ולקח כ"ק אד"ש ארגו ונעמד עליו והוציא מטפחת (טיכעל) הרימה ונפנף בידינו עם המטפחת עד שהתאספו סביבו כמה אנשים. כ"ק אד"ש האט אוועקגעלייגט א דרשה אז עס האט אלעמען דערנומען והרבה מהם בכו.

חביבת תלמידים השלוחים

כ"ק אד"ש שלח ששה מצות שלימות לאוסטרליא, עבור התלמידים השלוחים, ושמעתי אשר בערב פסח שאלו כמה מהרבי אם יכולים לקחת מצות לא' מהתלמידים השלוחים שנמצאים באוסטרליא וענה כ"ק אד"ש "מ'האט דאך שוין געשיקט דארטן..."

מלח על האוכל

בחור אחד שאל ביחידות עצה על זה שמרגיש הטוב טעם במזונות שלפני התפילה, וענה הרבי שישים מלח על המזונות.

אות בספר התורה עבור אברהם אבינו

כוחה של הדלקת נרות שבת!

לפני מספר שנים חלטה ילדה בקאליפארניא במחלת השינה, רוב היום היתה ישנה והרופאים לא ידעו פשר המחלה, הם טענו שצריך לנתח ולברר את המצב. המשפחה היתה מקורבת לאחד משלוחי כ"ק אד"ש, השליח צלצל לכ"ק אד"ש והתשובה הייתה שתדליק נרות שבת קודש עם ברכה ולא לנתח. וכך הוה היא הבריאה לגמרי ב"ה. בביה"ס שהיא למדה הי' מורה שהתנגד מאד לליובאוויטש בכלל ולכ"ק אד"ש בפרט, וכשכ"ק אד"ש הכריז אודות מבצע נש"ק השתדל הוא להיפך וכו', עד שבתו יצאה לשוט בנהר וטבעה ר"ל. כשילדה זו סיפרה בביה"ס את הנס שקרה לה ואת ברכתו של כ"ק אד"ש, אמר המורה שתדליק אבל בלי ברכה. ובמשך הזמן ר"ל חזרה שוב המחלה ולא הבינו למה זה קרה, המשפחה פנתה שוב לשליח ובקשוהו שיבקש ברכת כ"ק אד"ש, הוא שאל אותם האם היא מדליקה נרות שבת? הם ענו בוודאי. שאל: האם מדליקה עם כל הפרטים כפי שדובר? ענו: בלי ברכה כי המורה אמר שלא צריך לברך. הוא החל לצעוק עליהם מה אתם משחקים עם חיייה של הילדה, שתתחיל מיד להדליק נש"ק עם ברכה וכל הפרטים וכו', והוא גם צלצל לכ"ק אד"ש לבקש ברכה, והתשובה הייתה בדיוק כבפעם הראשונה.

לדרוש יותר ממה שצריך

י.ק. נכנס ליחידות וביקש ברכה היות שאינו לומד לפי ערכו. וכ"ק אד"ש לא ענה. בשנה הבאה שאל שוב וכ"ק אד"ש ענה: מי שיש לו

בין הזמנים

ליקוט שיחות ומכתבים מתורת רבותינו נשיאינו

ע"י אחרים וכו' חייב לעסוק בתורה יומם ולילה ממש" - וזה שייך לכאור"א דהרי "כל איש מישראל חייב בת"ת בין עני ובין עשיר וכו'".

והנה כשם שבימות החול, הרי חיוב זה של לעסוק בתורה יומם ולילה ממש אינו מוטל על אלה שהם מתפרנסים ממעשה ידיהם כנ"ל - עד"ו הוא ביהם ליו"ט: דמכיון שהוא "חציו לכם", הרי גם בחלק זה שניתן "לכם" פטרה התורה מחיוב מצות תלמוד תורה; וכן גם ביום השבת הלא מצינו ש"מאחרין לבוא לביהכנ"ס" משום המצוה שיש בו "לענגנו וכו'", דהיינו שבזמן שהוא הותר החיוב תמידי של לימוד התורה ולחעיר גם בנוגע ליום השבת כולו, ממאמר רז"ל בקושי התירו לדבר ד"ת בשבת).

אמנם בימי חול המועד שאין בהם טעמי פטור הנ"ל - הן מפאת המצוות המיוחדות לשבת ויו"ט. והן מצד ההתעסקות לפרנסתן של ימות החול, שהרי אמורים או במלאכה - הרי במילא נשאר או על כאור"א הציווי המלא של "חייב לעסוק בתורה יומם ולילה ממש" (כמובן, מלבד הזמנים המיועדים לתפילה, ולקיום מצות ושמחת בחגך שהוא מ"ע מה"ת גם בחוה"מ וכו"ב).

ולכן, מכיון שהקביעות דשנה זו היא שכל ימי חול- המועד רצופים הם, בלי שום הפסק זמני הפוטר מחיוב לימוד התורה, הרי זו הוראה על תוקף החיוב של לימוד התורה, ביתרון מיוחד, בימים אלה.

ולחעיר על הקשר המיוחד של חוה"מ לתורה וכמשי"נ בהוציאך את העם הזה ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה ודרז"ל עה"פ. זומן חירותנו - הרי אין לך בן הורין אלא מי שעוסק בת"ת.

עפ"י הנ"ל, ובהמשך למדובר בהתועדות דחמשה עשר בשבט ודפורים - ע"ד כיבוש כל העולם כולו ע"י הוספה וגיעה בלימוד התורה וביתר שאת וביתר עז - מהראוי ונכון, טוב אשר בימי חוה"מ פסח יוסיף כאור"א בעסק התורה, הן בלימודו הוא והן בנוגע לזולתו, להשתדל עם כל מי שיכול לפעול עליו, שגם הוא יוסיף אומץ בלימודו בימים אלו ובהתאם להנ"ל.

ופשיטא שענין הנ"ל שייך במיוחד לתלמידי הישיבות, דגם בשאר הימים הרי "תורתם קבע" היא גם כמובן כמות הזמן; - עליהם מוטל חיוב מיוחד לנצל את כל ימי חוה"מ פסח הבע"ל להוסיף בלימוד התורה ביתר שאת וביתר עז.

הנה כל אחד במקום מגורו יחזור דא"ח ברבים

צריך לסדר אשר בחודש ניסן הבע"ל בשבתות ויו"ט בהיות התלמידים ש"י בבתיהם, הנה כל אחד במקום מגורו יחזור דא"ח ברבים ויסדר להם איזה מאמרים של עבודה שיחזרו. ולבד זאת ישתדלו לדבר ברבים - פשוט זאנען ברבים - על דבר אשר האבות צריכים לשלוח את בניהם להישיבות ולעשות תעמולה בין הילדים שילמדו בחדרים, ובדרשותיהם ידרשו מאת ההורים שיתנו בניהם לחדרים, ומאת הועדים שיחזיקו את החדרים, ותעמולה בין הנערים שיסעו להישיבות.

ממכתב כ"ק אדמו"ר (הרי"צ) נ"ע תו"ת ע' קפב

בין הזמנים פנוים הם יותר, וביכולתם להרבות בשיעורים אלו

לפלא מ"ש שכיון שזהו בין הזמנים בישיבות לכן נתמעט מספר המשתתפים בשיעורי דא"ח. כי הרי אדרבה, כשהוא בין הזמנים פנוים הם יותר, וביכולתם להרבות בשיעורים אלו, אם במקום דעד עתה או במקום שלשם נוסעים - ע"י שיקשרום שם עם אנשים המתאימים. והרי כמו שמשחוא דימים אלה נוגע ביותר, שכן הוא בגשמיות מפני שכן הוא בענינים הרוחניים. במילא מובן עד כמה נוגע הנ"ל, היינו שינצלו ימי הפסח בלימוד המחוק כח האמונה, ואף שלכאורה אין הענין נוגע עתה, בכ"ז יש עד"ו זומן לזמן ביומא דפגרא וכו'. והדברים האמורים הנ"ל יכולים לשמש לימוד גם או, אפילו קודם חג הפסח הבע"ל.

ממכתב ד' אייר תשס"ז

לנצל את כל ימי חוה"מ פסח הבע"ל להוסיף בלימוד התורה ביתר שאת וביתר עז

בקשר לקביעות של ימי חוה"מ פסח דשנה זו (תשל"א) - שבאין בהמשך אחד שאין יום השבת מפסיק ביניהם (כי יום הראשון (והאחרון) של חג הל להיות בשבת) - ישנה הוראה מיוחדת בעבודת ה' של כאור"א בימים אלה: דהנה אדמו"ר הוקן פוסק בשולחנו, דמי ש"אינו יכול לעסוק תמיד בתורה חייב לקבוע לו עתים לת"ת ביום ובלילה כפי כוחו ויכלתו וכו' וכל זה במתפרנס ממעשה ידיו ממש אבל אם מלאכתו נעשית

זונטיק - איז די ערשטע צייט שלאפט ער ביי לערנען, ער גייט אין מובי, ווארום ער איז דאך ערשט געקומען צופארן פון וועג, נאך ניט געקומען צו זיך.

און פון אזא סארט הנהגה וויל מען עס זאל אויס וואקסן א דור ישורים יבורך.

התועודות חג השבועות תשס"ז

**שעליו להראות דוגמא חי' בסביבתו
עתה, מהו תלמיד ... ישיבת תומכי
תמימים**

...ולפלא שאינו מזכיר דבר מעניניו בתורה ומצותי' - עתה. ובפרט ע"פ המדובר, אשר דוקא בימים הנקראים בלשון העולם ימי החופש, יש להוסיף בלימוד התורה ובקיום המצוות, כיון שאז כמה דברים המבלבלים במשך ימות השנה, פטורים מהם. ועוד מעם נוסף בזה, לבעלי תכונות נפש מסוימות, אשר דוקא בימים אלו, שאין מחויבים עפ"י דין הישיבה למשמעת וללמוד תורה מספר שעות בכל יום ויום, הרי מראים שברצון הטוב ומבלי ציווי מבחוץ - מוסיפים על מספר זה כמה וכמה. ובפרט שעליו להראות דוגמא חי' בסביבתו עתה, מהו תלמיד ישיבה בכלל וישיבת תומכי תמימים בפרט, שממנו יראו וכן יעשו. וכמבואר בדברי חז"ל ורז"ל בכ"מ.

מכתב כ"ה תמוח תשס"ז

**כל רגע שאין מנצלים אותו ... ה"ז
אבדה שאינה חוזרת**

... תכסים יצה"ר המשונה שקרא לו בשם ימי חופש, ולצערנו ולדאבונינו מתקבל אפילו אצל כמה מהחרדים לדבר חי' במשך כל השנה כאמרם שימי החופש שאני ואין אז מקום לעמל ויגיעה, ואין מרגישים שזהו היפך התורה אשר הודיעה שאדם לעמל יולד, לא יגעת ומצאת אל תאמין. ימים יוצרו ולא אחד בהם, שאין אף יום מיותר ולא שעה אחת, כי ניתנו בקצבה לא פחות מהדרוש לאדם למלא תפקידו הפנימי, שהוא כמאמר המשנה אני נבראתי לשמש את קוני, אבל לא גם יתר על המידה שלכן כל רגע שאין מנצלים אותו, ולו יהי' בימים האמורים הנ"ל, ה"ז אבדה שאינה חוזרת ימים ערסולאין וכל' הוזהר הק, והאריכות בדבר המובן לאדם ישר והולך, אך למותר.

מכתב כ"ד מני"א תשס"ז

**"תמים", מלשון "תמים תהי' עם ה'
אלוקיך"**

"... ויש לומר שהקשר בין מעודת משיח ושתיות ד' כוסות לבין תלמידי ישיבת תומכי תמימים היא בזה

ויה"ר שיפעלו דברים אלה את פעולתם ובמילואם, ובפרט שעומדים אנו כעת "בין גאולה (דפורים) לגאולה (דפסח) - ונאמר בגאולת מצרים, "ליהודים היתה אורה ושמחה וגו'" ואמרז"ל "אורה זו תורה" ובגאולת מצרים, תעבדון את האל' על החר הזה - כן תהי' לנו, ובקרוב ממש.

משיחת ש"פ צו תשל"א

**איז די ערשטע צייט שלאפט ער ביי
לערנען, ער גייט אין מובי ...**

ווי עס איז געווען אמאל דער סדר - און ניט נאר אמאל נאר אין די לעצטע יארן - אז קינדער פלעגן לערנען אין חדר צי אין ישיבה דעם גאנצן טאג, מערניט ווי צוויי מאל אין יאר, די צייט פון פאר פסח און די צייט פאר ר"ה, פלעגט יעמולט זיין בין הזמנים.

און אויך דאס האט זיך גענומען ניט מצד די קינדער אדער די מלמדים, נאר מצד די רביצנים פון די מלמדים, וואס מען האט געדארפט צוקלייבן די שטוב לכה"פ צוויי מאל אין יאר - ע"ד ווי אין היכל וואלט מען אויסרייניקן צוויי מאל א יאר - פאר פסח צוליב אויסראמען דעם חמץ, ובמילא וועלט מען ארויסנעמען אויך די שפין וועבאכץ בשעת מעשה, ועד"ז פאר ר"ה, במילא איז ניט געווען קיין ארט וואו צו לערנען.

און פון דער הנהגה זיינען אויסגעוואקסן געזונטע קינדער אין רחניות און געזונטע קינדער אין גשמיות.

איצטער, ובפרט אין אמריקא, איז דער סדר אנדערש, אזוי ווי די קינדער זיינען שטארק פארמאטערט פון די פאר שעה וואס זיי לערנען, במילא איז פאראן "וויקענד" אז מען פארט ארויס פון פרייטיק ביי זונטיק חוץ פון שטאט, און אנערדע זיינען נאך מהדר פון דאנערשטיק - אין תוספות שבת ויר"ט מלפני ולאחרי' איז פאראן א שיעור, אבער אין דעם איז גאר קיין שיעור ניטא.

דאס איז א סדר א גאנץ יאר, איז דאס נאך ווייניק איז בשעת עס קומט ווינטער צייט, די צייט פון חנוכה און להבדיל זייער גאאות, איז מצד דעם וואס די קינדער הארעווען זיך איבער אינמיטן יאר מוראדיק שווער, דארפן זיי זיך יענע צייט אפרוען א פאר וואכן.

און אזוי אויך זומער צייט דארף מען אפרוען א פאר וואכן און דא איז אן הנבלות, ניט מצוה למימני יומי ושבועי נאר למימני חודשי, אז פון דעם פערטן דזשלאי ביי לייבערדיי, דארף מען ארויספארן.

ובמילא איז אויך קומענדיק צוריק קען מען דאך זיך ניט באלד זעצן לערנען ווארום מען איז פארמאטערט - ע"ד ווי די גמרא זאגט אין תענית לגבי פאסטן זונטיק אז וויבאלד מען פאסט מאנטיק פאסט מען ניט

שלתמידי ישיבת תומכי תמימים יש שייכות לביאת משיח צדקינו בגאולה העתידה:

כבר דובר פעם באריכות ש"ל כי תפקידה של ישיבת תורת הוא - שיפרצו מעינותיך הוצה". דבר זה נעשה ע"י שתלמידי התמימים (של ישיבת תורת) הם "נרות להאיר" המאירים את ה"הוצה", כי מאחר שהם מאירים באור אמיתי, יש ביכולתם להאיר עד ל"הוצה" שאין "הוצה" מחוץ לו.

כדי שיוכלו לבצע זאת, צריכים תלמידי התמימים את לימוד הנגלה כפי שהוא מחבר עם לימוד פנימיות התורה, תורת החסידות, ובהקדמת עבודת התפילה, עד שהם נהיים למציאות אחת, שזהו תוכנו של "תמים", מלשון "תמים תהי עם ה' אלוקיך" - אצלם הכל הוא בשלימות ונהי' למציאות אחת. וכמבואר בקונטרס עץ החיים שיש הכרח גמור לאחד את לימוד התורה עם לימוד פנימיות התורה ...

... ע"י לימוד באופן הנ"ל נהי' ה"תמים" (התלמיד בישיבת תורת) מציאות אחת של "נר" המאיר את הושך הגלות, ע"י שמאיר תחילה את ה"הוצה" האישי שלו ואח"כ גם את ה"הוצה" כפשוטו ונהי' "יפרצו מעינותיך הוצה".

ע"י הם פועלים ש"קאתי מר, דא מלכא משיחא", כפי שהבעש"ט אמר, וכיון שענינם הוא להביא את הגאולה העתידה, לכן, באחש"פ, שאז ענין הגאולה עומד בהדגשה, מקשרים הם את ההכנה לביאת המשיח באכילת סעודתו של משיח ושתית ד' כוסות.

... שיחלקו יין עבור ד' כוסות לכל אחד מהתמימים וגם עבור הנלווים עליהם - שהתמימים, ועאכ"כ הנלווים אליהם, זקוקים בוודאי לברכות והמשכות ולנתינת-כה ולסיוע שבא ע"י הדי' כוסות.

שיחת אחש"פ תשמ"א

תפקידם של תלמידי ישיבת תורת (לאחר עזבם את הישיבה), להיות "נרות להאיר"

דובר שלכל יהודי ישנה האפשרות להתעלות, עד לאין קץ, להביא לגילוי של מלך המשיח. הדרך להגיע לזה היא, כפסק חז"ל: "אם אין גדיים אין תיישים" - שזה ענין החינוך.

ומכאן גם השתדלות המיוחדת בכל הדורות, בענין חינוכם של ילדי ישראל, ובפרט לאחרונה כשהקים הרבי נ"ע את ישיבת (לא סתם ישיבה אלא ישיבת) "תומכי תמימים". בעת יסוד הישיבה הביע את רצונו, שתלמידי הישיבה ילמדו נגלה וחסידות יחד, ובהודמנות אחרת הוסיף שכוננת התיסדות הישיבה היא כדי שהתלמידים יהיו "נרות להאיר".

"נרות להאיר" פירושו - שתהי' השתדלות מיוחדת כדי להאיר את חשכת הגלות, ולא לחכות עד שהאור יאיר בעצמו. וכפי שהתבטא כ"ק מו"ח אדמו"ר, שפרנסה רוחנית, צריכה להיות כמו פרנסה גשמית; כשם שבפרנסה גשמית, מתרוצץ הסוחר לחפש קונים, ובאם ישב בביתו ויחכה לא יצליח למכור את סחורתו. כך גם בפרנסה רוחנית, צריכים לצאת את העם ולעורר אותם ולא לשבת בבית, ולחכות, עד אשר יבקר אותו יהודי ויאמר לו: "אתה הרי למדן וחסיד, ספר לי על יהדות, ספר לי על חסידות". עליו לוותר על "כבוד" זה ולצאת אל הזולת ולעורר אותו, ובסופו של דבר הרי זה טובתו הוא - פרנסתו הרוחנית.

היות ותפקידם של תלמידי ישיבת תורת (לאחר עזבם את הישיבה), להיות "נרות להאיר", לכן עוד בהיותם בין כותלי הישיבה, עליהם להתרגל לצאת לרחוב ולהפיץ יהדות. (מובן, שדבר זה צריך להיעשות בזמנים קבועים שאינם מפריעים לסדרי הישיבה). למרות שבדור הראשון של תורת הסתפקו בזה, שהתלמידים בעצמם למדו חסידות, ופעולת הקירוב והפצת המעיינות נעשתה בדרך ממילא, הרי בדורנו זה צריכה העבודה להיות באופן אחר. אי אפשר להסתפק רק ב"תלמוד", אלא חייב להיות גם "מעשה" בפועל, והשתדלות מיוחדת לקרב את הזולת ליהדות, לתורת החסידות.

שני דורות הקודמים של תורת למדו, הכינו והכשירו את הקרקע לקראת דור זה, שתפקידו להוציא הכנה זו אל הפועל. ולא "המדרש" עיקר אלא "המעשה". ומעלתו של מלך המשיח הוא בכך, שיגלה את מעלת ה"מעשה" על ה"תלמוד".

וכשם שהחידוש שבתורת, שצעירים ביותר התחילו ללמוד חסידות בסדר קבוע - דבר שלא הי' לפני כן, - וזה השפיע גם על המבוגרים. כמ"כ בענין ה"מעשה" של הרבצת התורה, חיזוק היהדות, הפצת מעיינות החסידות, דרכי החסידות ומנהגי החסידים, צריכה פעילות זו להתחיל מהצעירים, ובמילא גם הזקנים יגררו אחריהם. וכולם יחד יביאו את המשיח למטה מעשרה טפחים.

שיחת אחש"פ תשי"ד

- מצוות קודש -

כמה תשובות מכ"ק אדמו"ר נשיא דורינו בענינים השייכים לתלמידי התמימים ועוד

ו. י"ד כסלו ה'תשל"ב: תשובה על מכתב דצא"ח עם ההחלטות טובות ללמוד "נגלה ודא"ח" וזלה"ק:

הזכרתי עה"צ כשמוזכרים חסידות בפ"ע - כותבים דא"ח (ויש לחפש ולמצוא המקור והביאור), אבל לכתוב נגלה ודא"ח?! בודאי שגם נגלה דא"ח וכו' - [ועיין עירובין (יבב) ובמאמרים עד"ז - שארבה קשה כו' וראה תניא פנ"ב וכו' ואכ"מ].

ז. מוצאי ר"ה ה'תשל"ג: בכוס של ברכה ניגשו פני' בוימגארטען דניאל גאלדבערג וקארנפלער לכ"ק אד"ש ואמרו שבר"ה היו בפרינסטאן. אמר כ"ק אד"ש "מסתמא וועט איר אריינשרייבען". כשכתבו ענה כ"ק אד"ש: ות"ח ת"ח ואשרי חלקם ודכל אחד ואחד אזעה"צ

ח. במענה לאי ששאל שאלה בחסידות לכמה משפיעים ולא היה להם מענה וכתב לרבי, והשיב לו הרבי: כמה שניות הקדישו כולם ביחד להתבוננות לחפש תירוץ להג"ל?

ט. תנש"א: לאי שכתב בקשר ליום שהגיע בו לראשונה אל הרבי, ענה: מנהגי יום הולדת. אזעה"צ.

י. תשמ"ז: במענת לשאלת תלמיד אי על מינוי משפיע: בחורים בהישיבה יש להם לבחור רב. ניתן לבחור גם בא' שלא מההנהלה.

יא. כ"ד אלול ה'תשל"ד: מענה לקבוצה הראשונה שהגיעו ביום ח"י אלול: ויה"ר אשר ביום הסגולה דח"י אלול יבנים חיות בכל עניני אלול ועי"ז (בהיותו חדש הכנה לכל השנה הבע"ל) - בכל עניני השנה וכן הבע"ל, והיותם כאן יחזק את כהנ"ל ויוסיף בכ"ז באור וחיות ומתוך שמחה וט"ל -

א. ח' חשוון ה'תשל"ה: ממענה כ"ק אדמו"ר לתמים א':

בנוגע ללימוד בישיבה - הובטח יגעת ומצאת, אלא שצ"ל החלטתו תקיפה לא להתרשם מיצה"ר שלו ולהתחיל ללמוד בהתמדה ויגיעה ויבחור בישיבה שידרשו ממנו שמירת הסדרים וכו'. והעיקר - שבעצמו ירצה בהצלחתו בזה. אזכיר על הציון.

ב. כ"ה ניסן תשמ"ו: לאי שביקש מהרבי שישלח לו תמונתו: ילמוד (בתוך שאר לימודיו) מה שאני לומד (פ' השבוע) וזה מאחד שלא בערך מפוטו

ג. י"ט כסלו תשמ"ג: לאי שביקש במכתבו "ברכה שאמלא רצון כ"ק אדמו"ר שליט"א והוראותיו בשמחה תמידית" ענה הרבי על גוף המכתב:

ימלא רצון והוראותיו ע"י שיהי' בשמחה תמידית. וכשיפתוהו היצה"ר להתבונן במצב רוחו ובפרטיות יענהו שהוא תמים ולא חקרן ובכלל אין לו פנאי לזה כי תפקידו לעשות רצון קונו ע"י תומ"צ ולא ע"י חקירות ופילפולים.

ד. תשרי תשמ"ב: אילו היו כל עסקני חב"ד שיחיו מאוחדים הי' משיח בא מכבר ולכן היצה"ר משתולל באופן ובפיתויים היפך השכל לגמרי ולע"ע הצליח ר"ל במלחמת אחים וכו' וה' ירחם.

ה. א' שבט ה'תשל"ד: ממענה כ"ק אדמו"ר לתמים א':

יעשה בכל הנ"ל כהוראת המשפיע שיחי' וכפשוטו יפסיק לשמוע לפיתוי הזקן וכסיל הוא היצר הרע הוא השטן ר"ל וק"ל.

יומנים משנים שעברו

ימי הפסח ה'תשל"ד • ה'תשל"ה • ה'תשל"ו • ה'תשל"ח

חלקם בפירסום ראשון

ה'תשל"ד

יום ד' י"א ניסן יום הולדת השבעים של כ"ק אד"ש: כמנהג בכל יום הולדת נסע כ"ק אד"ש להאוהל הק', כבר ידענו אודות הפארבריינגען מאתמול הרבה שלוחים באו ובפרט השלוחים מלאס אנגעלס שהביאו שני גבירים להרבי בפעם הראשונה.

ההתועדות התחילה בשעה 9:30 ונמשך עד 12:15, ה' מאוד לעבדיק ושרנו את הניגון החדש מקאפיטל ע"ג.

לאחר ההתועדות נכנסו השלוחים לחדרו הק' של הרבי לתת מתנות בשביל יום הולדתו, בין המתנות היו: ארון קודש חדש בשביל החדר של הרבי, שבע ספרים (כרוכים) מ - Thought for the Week כ"א בשפה אחרת. כ"ק אד"ש נתן לכ"א כסף (\$ 10) בשביל צדקה ונמשך עד השעה 1:15 AM. הבחורים עמדו שם כל הזמן, הרה"ת ר' שלמה קונין שי' נכנס שני פעמים, גם ר' שלמה העכט, וי"ר הוועד בכפ"ח מידנציק ליחידות.

יום ה' י"ב ניסן: היום לקח כ"ק אד"ש מים שלנו בפעם השני' בשביל המצות שלו שייאפו ע"י הבחורים למחרת א"ה. בשעת מעשה ה' דחיפות והרבי הביט "ערנסט" על הבחורים ואמר: "הלוואי וואלט מען געשטופט אזוי אויף לערנען תורה". עכלה"ק

לקח זמן קצר עד שהבחורים התחילו לנגן א-לי אתה, הסדר של לקיחת המים שלנו ה' בדיוק כפי שהי' בפעם הראשונה, עיי"ש (הערה מהמו"ל: לע"ע אין זה תח"י).

יום ו' עש"ק פ' צו י"ג ניסן: בשעה 11:45 AM הלך כ"ק אד"ש למטה למרטף לשרוף את החמץ שלו. הראשון ה' המזכיר הריל"ג והוא זרק ג' חבילות גדולים מהחדר של הרבי לאח"ז מעטפה קטנה והחבילה אם החמץ וכו', אח"כ נטל כ"ק אד"ש חתיכה של עץ בכדי לדחוף א"ז בפנים ואמר ה"הי רצון".

בערב בשעה 4:00 PM באתי ל- 770 לקחת מצות מאת אד"ש. הרבי כבר התחיל לחלק מצות כבר קודם לזה והשורה הלכה "ארום און ארום" בעזרת נשים, כיון שירד גשם. עד שקיבלתי את המצות ה' בערך שעה. הברכה שאמר כ"ק לכל אחד היה "א פריילכען און א כשר'ן פסח" לאחר איזה דקות התפלל אד"ש מנחה, והיו שם רק כ- 20 בחורים, ואח"כ נתן הרבי עוד מצה.

מעריב ה' מאוחר ביותר בערך ב- 8:35 PM. אומרים שקביעות שנה זו [שעפ"ז הוא ביום שבת קודש] הוא מאוד בלתי רגיל, פעם האחרון היתה בתשי"ד.

יומנים משנים שעברו

ימי הפסח ה'תשל"ד • ה'תשל"ה • ה'תשל"ו • ה'תשל"ח

חלקם בפירסום ראשון

ה'תשל"ד

יום ד' י"א ניסן יום הולדת השבעים של כ"ק אד"ש: כמנהג בכל יום הולדת נסע כ"ק אד"ש להאוהל הק', כבר ידענו אודות הפארבריינגען מאתמול הרבה שלוחים באו ובפרט השלוחים מלאס אנגעלס שהביאו שני גבירים להרבי בפעם הראשונה.

ההתועדות התחילה בשעה 9:30 ונמשך עד 12:15, ה' מאוד לעבדיק ושרנו את הניגון החדש מקאפיטל ע"ג.

לאחר ההתועדות נכנסו השלוחים לחדרו הק' של הרבי לתת מתנות בשביל יום הולדתו, בין המתנות היו: ארון קודש חדש בשביל החדר של הרבי, שבע ספרים (כרוכים) מ - Thought for the Week כ"א בשפה אחרת. כ"ק אד"ש נתן לכ"א כסף (\$ 10) בשביל צדקה ונמשך עד השעה 1:15 AM. הבחורים עמדו שם כל הזמן, הרה"ת ר' שלמה קונין שי' נכנס שני פעמים, גם ר' שלמה העכט, ויר"ר הוועד בכפ"ח מידנציק ליחידות.

יום ה' י"ב ניסן: היום לקח כ"ק אד"ש מים שלנו בפעם השני' בשביל המצות שלו שייאפו ע"י הבחורים למחרת א"ה. בשעת מעשה ה' דחיפות והרבי הביט "ערנסט" על הבחורים ואמר: "הלוואי וואלט מען געשטופט אזוי אויף לערנען תורה". עכלה"ק

לקח זמן קצר עד שהבחורים התחילו לנגן א-לי אתה, הסדר של לקיחת המים שלנו ה' בדיוק כפי שהי' בפעם הראשונה, עיי"ש (הערה מהמו"ל: לע"ע אין זה תח"י).

יום ו' עש"ק פ' צו י"ג ניסן: בשעה 11:45 AM הלך כ"ק אד"ש למטה למרטף לשרוף את החמץ שלו. הראשון ה' המזכיר הריל"ג והוא זרק ג' חבילות גדולים מהחדר של הרבי לאח"ז מעטפה קטנה והחבילה אם החמץ וכו', אח"כ נטל כ"ק אד"ש חתיכה של עץ בכדי לדחוף א"ז בפנים ואמר ה"יהי רצון".

בערב בשעה 4:00 PM באתי ל- 770 לקחת מצות מאת אד"ש. הרבי כבר התחיל לחלק מצות כבר קודם לזה והשורה הלכה "ארום און ארום" בעזרת נשים, כיון שירד גשם. עד שקיבלתי את המצות ה' בערך שעה. הברכה שאמר כ"ק לכל אחד היה "א פריילכען און א כשר'ן פסח" לאחר איזה דקות התפלל אד"ש מנחה, והיו שם רק כ- 20 בחורים, ואח"כ נתן הרבי עוד מצה.

מעריב ה' מאוחר ביותר בערך ב- 8:35 PM. אומרים שקביעות שנה זו [שעפ"ז הוא ביום שבת קודש] הוא מאוד בלתי רגיל, פעם האחרון היתה בתשי"ד.

צדה לדרך - חודש ניסן התשנ"ט

ש"ק פ' צו י"ד ניסן - שבת הגדול: התפללנו שחרית בשעה 7:00 AM. הי' כשבת נורמלית מלבד הילדים, משר"ז יכולנו לשמוע ההפטרה...

בלילה נתן הרבי מצה עוה"פ לאחר מעריב, לאח"ז הלך אד"ש לאולם "ופרצת" לסייע להסדר של הבחורים. הביט על כל ה"זאל" וגם על המטבח ונתן ברכה [הברכה נדפסה בשיחות קודש].

בדרך צאתו הביט בנרות, ואמר שבכל שולחן צריך להיות שני נרות (כי בשולחן אחד הי' רק נר א'), לאח"ז הלך כ"ק להדר התורה ולמכון חנה החדש.

יום א' דחה"פ ט"ו ניסן: זמן התפילה הי' ב- 10:00 AM, אד"ש נכנס בשעה 10:15 כמנהגו לאחר הסדרים. בעת התפילה קרא שיחות קודש ...

יום א' דחווה"מ פסח י"ז ניסן: היום התפלל כ"ק בביהמ"ד הגדול כמנהגו בכל שבת וי"ט, מנחה ומעריב היו בביהמ"ד למעלה.

ש"ק שביעי של פסח: היום בשעה 6:30 היתה התהלכה הגדולה לווילימסבורג. מסתמא הי' כ- 1000 אנשים שהלכו לנאום בהשולס, כמו"כ הלכו המונים לבארא פארק ולפלטבוש וכד', חזרנו בשעה 10:30. היו משטרה בכל הדרך ובחזרה שרנו ניגונים חסידיים ובכלל הי' פריילאך.

אחר ההתוועדות הי' כוס של ברכה עד 3:30 AM. טרם צאתו התחיל אד"ש לנגן "כי בשמחה תצאו". היין שנשאר בהצלחת שפך להכוס, והניח הצלחת על הכוס ולקח עמו לחדרו הק' בבקבוק קטן בכדי (כמדומה) לתת להשלוחים.

יום ג' כ"ד ניסן: טרם צאתו מה"קאר" דיבר אד"ש עם המזכיר ריב"ק שי' בערך חמש דקות הלילה יתקיים יחידות בשביל האורחים.

ש"ק פ' שמיני שבת מברכים אייר: ר' חנוך שי' ליבערמאן התפלל תהילים לפני התיבה קודם 10:00 AM, הוא אמר מאוד מהר. ההתוועדות נמשכה מ- 1:30 PM עד 5:00 PM.

ה'תשל"ה

ערב פסח י"ד ניסן: בשעה 11:30 בבוקר ירד הרבי לשרוף את החמץ שלו, עיין ברשימות משנה שעברה כל הפרטים שבזה. לאחר חצות הלכתי לעזור באפיית המצות של כ"ק אד"ש בבייקערי של "קארף" וזה נמשך עד 3:30 כיון שאז הלכנו לקבל מצות מכ"ק שליט"א. קיבלתי מצה מידו הק' בשעה 4:30 כמו"כ קבלתי מצה בשביל אבי ואמי, שוואגער ושוועסטער - נוסח הברכה הי' "א כשר און א פריילכען פסח".

יום א' דחה"פ: בלילה, לאחר קבלת יו"ט וערבית נתן כ"ק אד"ש עוד מצה שמורה לאלו שעדיין לא קיבלו בערך 9:30 הלך כ"ק אד"ש לאולם "ופרצת" לראות ה'סדר' של הבחורים כמנהגו הק' בכל ליל ראשון של חג הפסח, הוא ביקור גם במטבח והביט על כל דבר וכשבא אל התמימים אמר ברכה [נדפסה בשיחות קודש].

לאח"ז הלך כ"ק שליט"א ל'הדר התורה', ול'מכון חנה' וג"כ למקום שעשו סדר בשביל יוצאי רוסי' ע"י מוסד "פרי". להם דיבר כ"ק אד"ש ברוסית. למכון חנה שמעתי שכ"ק אמר ששידוכים יבואו בקל. [שמעתי שבשנה שעברה בירך אותם אד"ש שכ"א מהם יתחתן בשנה הבאה ואכן הי' שכמה מהן

התחתנו]. שחרית הי' בשעה 10:00 אד"ש בא קצת מאוחר (עיין ברשימות שנה שעברה).

יום ב' דחג הפסח: שחרית מנחה ומעריב כאתמול.

שבת חוה"מ פסח י"ז ניסן: הכל הי' כאתמול ושבת עם כל המנינים וכו', במוצאי שבת התפלל אד"ש למעלה בביהמ"ד הקטן.

יום ג' דחוה"פ ח"י ניסן: היום הוא יום הולדת של אביו של יבלחט"א הרבי, וכן יום הברית מילה של הרבי הרב יאלעס מפילעדלפיא בא ודיבר עם אד"ש אחרי מוסף ולאח"ז נכנס ליחידות כמנהגו בכל חול המועד.

שביעי של פסח: בלילה למדנו כמנהג ליובאוויטש כמו בהושענא רבה ושבעות,

ר' דוד רסקין התוועד ודיבר הרבה אודות התהלכה, בין הדברים אמר, שמי שלא הולך לתהלכה יש שאלה עליו האם יש לו נשמה. לאחר מנחה בשעה 5:45 הלכנו על התהלכה והשתתפו כ- 1500 איש, בפעם הראשונה מתחילת הנשיאות, עמד כ"ק אד"ש והביט על כל ההולכים עד שכולם עברו, ה"שורה" הי' יותר משלושה "בלאקס" הי' הרבה מהמטרה, וכן "העליקאפטער"...

אחרון של פסח: התוועדות גדולה של אחרון של פסח התחיל בשעה 7:15 בערב ונמשך עד 1:15 ואח"כ הי' כוס של ברכה 3:30 כל האנשים וג"כ כ"ק אד"ש נטלו ידים וגם שתו ד' כוסות כמנהג רבותינו נשיאינו, העולם הי' גדול, ובשביל זה לא היו יכולים לשמוע ... בסוף ההתוועדות ציוה כ"ק אד"ש לרוסי א' לנגן איזה ניגון ברוסית "והושיעה את עמך". אח"ז הי' הניגון הידוע של ד' בבות בכלל הי' ההתוועדות א "שטילער און א טיפער".

יום ו' עש"ק פ' שמיני כ"ג ניסן: בשעה 3:00 אחה"צ התחיל אד"ש יחידות לאלו שנוסעים לאחר השבת, היחידות נמשכה עד חצי שעה לפני שבת, זה היה הפעם הראשונה שהי' יחידות בערב שבת

ה'תשל"ו

י"א ניסן: ... מיד לאחר התוועדות נכנס הר' ר' שמואל ארקוש לחדרו הק' בתור זוכה בגורל בכדי לקבל מצות בשביל אנ"ש שאנגלי'. אד"ש אמר "חג כשר ושמח מ'זאל הערן בשורות טובות בעבוה"ק".

יום ב' ערב פסח: בערך בשעה 10:30 ירד אד"ש לשרוף את החמץ שלו כבכל השנים, בתחילה שם א' כמה חבילות ולאח"ז זרק כ"ק אד"ש החמץ שלו וגרף שלוש פעמים בחתיכת עץ שהי' שם. בערך בשעה 12:00 כבר התחילו לעשות שורה בכדי לקחת מצות מאת אד"ש. המצות הראשונות נכנסו להרבי לערך בשעה שתיים, ולאחר מנחה (שהי' בשעה 2:30) התחיל אד"ש לחלק, הראשונים שקיבלו היו השלוחים שהיו צריכים לחזור למקומם קודם החג כמו מאנטרעאל וקאליפארניא. הבאתי א' מהעסקנים של קהילת יהודי סוריא ונתן לו אד"ש מצה עבור הקהילה. בגלל התקנה החדשה שילדים פחות מבר מצוה אינם עוברים וגם שלא יכולים לקחת בשביל מישהו אחר, החלוקה הסתיימה כבר בשעה 5:30 משא"כ בשנים שעברו החלוקה נמשכה עד אחרי השקיעה.

ליל א' דחג הפסח: אחרי מעריב נתן אד"ש מצה לכל אלו שעדיין לא קיבלו, השורה היתה מאוד קצרה ונסתיימה לאחר חצי שעה, ואח"כ הלך אד"ש כמנהגו הק' להסדר של הבחורים בהאולם 'ופרצת' ועבר בחדר אוכל ובמטבח ובירכם, ולאח"כ ביקר אד"ש אצל הסדרים של 'הדר התורה' ו'מכון חנה' ואצל עולי רוסי', ב'מכון חנה' נכנס אד"ש בהחדרים ושאל: וואו זיינען די שפיגעלאך? מ'זאל זען אז אין יעדער צימער זאל זיין א שפיגל". בחדר א' ראה איך שבחורה א' מנקה הספרים שלה והניחה פתק שכתוב עליו "כשר לפסח", ועל זה אמר אד"ש היום הכל כשר לפסח אפילו מלח, ולא ראיתי אף פעם ספרים שהם "כשר לפסח", הברכה שלו הי' כמו בשנה שעברה שיהי' לכ"א סדר משל עצמה. אצל הרוסישער דיבר אד"ש ברוסית ואמר להם "מזאגט אז אין אמעריקא איז גוט, מ'זאל וויסן אבער אז אין ארץ ישראל בשעת משיח וועט קומען, וועט זיינען בעסער". כמו בכל שנה הלך ר' י. כץ משיקאגא עם אד"ש וכן המזכירות והרב י. העכט מנהל 'הדר התורה' ו'מכון חנה' בסביבות 770 שאל אותו אד"ש בנוגע לה"קאפאטע" שלבש "וואו איז דער משיח?!"

יום ד' ג' דחומ"פ: יו"ט בכלל הי' שקט מאוד, התפילות בכל יום ג' פעמים עם כ"ק אד"ש, חוה"מ ג"כ התפלל אד"ש מיט א מנין ג' פעמים בכל יום, ולבש קאפאטע שלו של משי, הלילה נודע ע"י המזכירות שהרבי ביקש שבארץ ישראל ישתתפו יותר יהודים בסעודת משיח ושידפיסו את זה בכל העיתונים איפה ובאיזה שעה בכדי שאנשים יוכלו להגיע, וכמובן שהי' "טומעל" מאוד גדול ובפרט באה"ק והפרטים אינם ידועים לנו עד עתה. שמעתי שבערב יו"ט בשעת חלוקת המצות ע"י אד"ש שאל הר"ר ישראל דוכמאן עבור בנו שלום (אחד מהשלוחים לירושלים עיר העתיקה) וענה לו כ"ק אד"ש "שלום איז מיינער אפרייוואטער שליח, ער דארף ניט אנקומען צו קיינער ממוצע איך האב עם שוין גלייך געשיקט". כשהרב גוטניק שיחי' מאוסטרליה לקח מצה אמר אד"ש "בשעת דו וועסט זאגן קרבן פסח זאלט מיר האבן אין זינען, און גרייטען זיך לשנה הבאה אויף מקריב זיין די קרבנות [והלואי זאל איך זיין אין אייער משמרת]".

יום ד' שביעי של פסח: בלילה היינו ערים וכמנהגו התוועד הרב דוד רסקין בשביל הבחורים. מנחה הי' בשעה 4:15 אחה"צ (עם אד"ש) ומיד לאח"כ יצא אד"ש החוצה להיפרד מהמשתתפים בתהלוכה לוויילמסבורג ואד"ש עמד אצל ג"ע התחתון עד שיצאו כולם, ולאח"כ הוא בעצמו הלך החוצה לראות את התהלוכה על איסטערן פארקווי כשאד"ש עמד הי' בגארטל ועם סידור וחזרנו בשעה 10:00 לערך ואכלנו סעודת יו"ט.

יום ה' אחרון של פסח: במוסף שרו "הוא אלוקינו" זהו הפעם הראשונה בכל היו"ט ששרנו ניגון זה. קודם השקיעה התפללנו מנחה ונטלנו ידינו ל"סעודת משיח" - להתוועדות הגדולה של אחש"פ ירד אד"ש בשעה 6:30 ונטל את ידיו הק' והתוועד עד 12:45, ולאח"כ הי' כוס של ברכה נמשך עד 2:30 ולבסוף הלך אד"ש הביתה.

השיחות הראשונות היו לתלמידי התמימים וכן לאלו שפעם למדו בתומכי תמימים, השיחות מיוסדות על התוועדויות של כ"ק אדמו"ר (הרש"ב) נ"ע משנות תרס"ו לפני שבעים שנה. [הערת המו"ל, השיחות י"ל מוגה ולאח"כ נדפס בלקו"ש חלק י"ד עמ' 324-314, והעיד הרה"ת המשפיע ר' י.ש. שי' קליין שהתמימים "האבן ממש געלעבט מיט דער פארבריינגען" עיין שם הערת

ליל א' דחג הפסח: אחרי מעריב נתן אד"ש מצה לכל אלו שעדיין לא קיבלו, השורה היתה מאוד קצרה ונסתיימה לאחר חצי שעה, ואח"כ הלך אד"ש כמנהגו הק' להסדר של הבחורים בהאולם 'ופרצת' ועבר בחדר אוכל ובמטבח ובירכס, ולאח"כ ביקר אד"ש אצל הסדרים של 'הדר התורה' ו'מכון חנה' ואצל עולי רוסי, ב'מכון חנה' נכנס אד"ש בהחדרים ושאל: וואו זיינען די שפיגעלאך? מ'זאל זען אז אין יעדער צימער זאל זיין א שפיגל". בחדר א' ראה איך שבחורה א' מנקה הספרים שלה והניחה פתק שכתוב עליו "כשר לפסח", ועל זה אמר אד"ש היום הכל כשר לפסח אפילו מלח, ולא ראיתי אף פעם ספרים שהם "כשר לפסח", הברכה שלו הי' כמו בשנה שעברה שיהי' לכ"א סדר משל עצמה. אצל הרוסישער דיבר אד"ש ברוסית ואמר להם "מזאגט אז אין אמעריקא איז גוט, מ'זאל וויסן אבער אז אין ארץ ישראל בשעת משיח וועט קומען, וועט זיינען בעסער". כמו בכל שנה הלך ר' י. כץ משיקאגא עם אד"ש וכן המזכירות והרב י. העכט מנהל 'הדר התורה' ו'מכון חנה' בסביבות 770 שאל אותו אד"ש בנוגע לה'קאפאטע" שלבש "וואו איז דער משיח?!"

יום ד' ג' דחומ"פ: יו"ט בכלל הי' שקט מאוד, התפילות בכל יום ג' פעמים עם כ"ק אד"ש, חוה"מ ג"כ התפלל אד"ש מיט א מנין ג' פעמים בכל יום, ולבש קאפאטע שלו של משי, הלילה נודע ע"י המזכירות שהרבי ביקש שבארץ ישראל ישתתפו יותר יהודים בסעודת משיח ושידפיסו את זה בכל העיתונים איפה ובאיזה שעה בכדי שאנשים יוכלו להגיע, וכמובן שהי' "טומעל" מאוד גדול ובפרט באה"ק והפרטים אינם ידועים לנו עד עתה. שמעתי שבערב יו"ט בשעת חלוקת המצות ע"י אד"ש שאל הר"ר ישראל דוכמאן עבור בנו שלום (אחד מהשלוחים לירושלים עיר העתיקה) וענה לו כ"ק אד"ש "שלום איז מיינער אפרייוואטער שליח, ער דארף ניט אנקומען צו קיינער ממוצע איך האב עם שוין גלייך געשיקט". כשהרב גוטניק שיחי' מאוסטרליה לקח מצה אמר אד"ש "בשעת דו וועסט זאגן קרבן פסח זאלט מיר האבן אין זינען, און גרייטען זיך לשנה הבאה אויף מקריב זיין די קרבנות [והלוואי זאל איך זיין אין אייער משמרת]".

יום ד' שביעי של פסח: בלילה היינו ערים וכמנהגו התוועד הרב דוד רסקין בשביל הבחורים. מנחה הי' בשעה 4:15 אחה"צ (עם אד"ש) ומיד לאח"כ יצא אד"ש החוצה להיפרד מהמשתתפים בתהלוכה לוויילמסבורג ואד"ש עמד אצל ג"ע התחתון עד שיצאו כולם, ולאח"כ הוא בעצמו הלך החוצה לראות את התהלוכה על איסטערן פארקווי כשאד"ש עמד הי' בגארטל ועם סידור וחזרנו בשעה 10:00 לערך ואכלנו סעודת יו"ט.

יום ה' אחרון של פסח: במוסף שרו "הוא אלוקינו" זהו הפעם הראשונה בכל היו"ט ששרנו ניגון זה. קודם השקיעה התפללנו מנחה ונטלנו ידינו ל'סעודת משיח" - להתוועדות הגדולה של אחש"פ ירד אד"ש בשעה 6:30 ונטל את ידיו הק' והתוועד עד 12:45, ולאח"כ הי' כוס של ברכה נמשך עד 2:30 ולבסוף הלך אד"ש הביתה.

השיחות הראשונות היו לתלמידי התמימים וכן לאלו שפעם למדו בתומכי תמימים, השיחות מיוסדות על התוועדות של כ"ק אדמו"ר (הרש"ב) נ"ע משנות תרס"ו לפני שבעים שנה. [הערת המו"ל, השיחות י"ל מוגה ולאח"כ נדפס בלקו"ש חלק י"ד עמ' 324-314, והעיד הרה"ת המשפיע ר' י.ש. שי' קליין שהתמימים "האבן ממש געלעבט מיט דער פארבריינגען" עיין שם הערת

המור"ל]. בסוף ההתוועדות ציוה אד"ש לנגן ניגון מאדה"ז הידוע והבבא הג' ג' פעמים, ניע שזוריצי, האפ קאזאק, הושיעה את עמך, ניעט ניעט, אחרי כוס של ברכה טרם צאתו התחיל לנגן "כי בשמחה".

יום ו' עש"ק כ"ג ניסן: בשעה 3 אחה"צ התחיל היחידות בשביל החתנים שיש להם חתונה מיד אחרי שבועות וכן להאורחים שנוסעים לאחר השבת.

ש"פ אחרי מבה"ח אייר כ"ד ניסן: תהילים ותפילה כבכל שבת מברכים, ההתוועדות התחילה בשעה 1:30 ונמשכה עד השעה 5:30 ואח"כ מנחה וסעודת שבת.

ה'תשל"ח

יום ד' ניסן: לפני תפילת מנחה הלך כ"ק אד"ש (עם הסידור) להספרי' שם היו מונחים המצות שכ"ק אד"ש שולח לאה"ק.

כנשכנס כ"ק אד"ש להחדר ששם היו מונחים המצות, לקח מכל סל מצות חתיכות מצה להפרשת חלה. (וכן לקח שני סלים (של שני פונט) על הצד בשביל איזה ענין אחר). אח"כ פנה אל ר' ז.ר. שי', ר' י.ל. שי' ור' מ.מ.ג. שי' ואמר: איך מאך אייך פאר שלוחים אויף איבערגעבן די מצה בארץ הקודש, און דער סדר החלוקה זאל זיין ווי פאר א יארן, ע"י הוועד הרוחני של כפ"ח, און ס'זאל זיין א כשר'ן און א פריילכען פסח.

אח"כ אמר לר' ז.ר. שי': מסתמא האט איר באקומען די תשובה אויף אייער צעטל (ההזמנה לחנוכת ביהכנ"ס "בית מנחם" בכפר חב"ד). והוסיף: מסתמא וועלן דאך צוקומען נייע חתומים במילא וועט מען געבן נאך דולאר'ן פאר זיי, די איבעריקע דולאר'ן וואס וועט איבער בלייבן זאל מען נוצן אויף גוטע זאכן.

אח"כ אמר: בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל און עס זאל זיין ניסן שנת תשל"ח בקרוב ממש ובעגלא דידן.

אח"כ שאל מתי נוסעים לאה"ק ובאם נוסעים ביחד, וענו, ואמר כ"ק אד"ש: עס זאל זיין בשעה טובה ומוצלחת.

ר' מ.מ.ג. שי' אמר לכ"ק אד"ש מיר זאלן זיין צוזאמען מיט דעם רבי'ן איבער א יאר פסח אין ארץ ישראל. וענה כ"ק אד"ש: ועינינו תחזינה בשובך לציון ... ר' ז.ר. שי' אמר לכ"ק אד"ש: דער רבי זאל זיין געזונט. וענה כ"ק אד"ש: גם אתם.

נתן להם כתר תורה בשביל ספר תורה של "בית מנחם" ואמר להם: דאס איז א כתר תורה. עס זאל זיין א כתר תורה פאר אלע אידן.

כשסיים אמר: לאמיר גיין דאוונען מנחה ...

אחרי תפילת מנחה עמד ר' ז.ר. ע"י געה"ת, וברך אותו אד"ש בנסיעה טובה וחגה"פ כשר ושמח, ואמר לו: ווארט צו א וויילע. נכנס לחדרו ואח"כ יצא לגעה"ת ונתן להנ"ל חבילת דולרים, ואמר: זה לאלו שיחתמו א"ע להבא, ושיתנו אותם לרבנים עבור לחלקם, ושגם הוא יהי' ביניהם היות והוא הביא את החתימות והוא השליח המביא את הדולרים, ובאם יש עוד גבאים שגם הם יצטרפו אליהם שיתנו לכל אחד שחתם שטר של דולאר. און די וואס האבן ניט געחתמעט זאל דער אויבערשטער זיי געבן מידו המלאה

הפתוחה הקדושה והרחבה. וכן אמר לו אד"ש שיכתוב דו"ח מחגיגת חנוכת הבית.

ליל א' דחג הפסח: לאחרי תפילת מעריב שאל את הר' י. ב.ק. באם ה"סדרים" מוכנים כבר? וענה בחיוב. הלך בתחלה ל'הדר התורה', ביקר בכל המקומות ובכל חדרי הבישול, הביט על הקערות של הת', אצל א' לא היתה הקערה מסודרת כראוי, ורמז לו אד"ש שישדר את הקערה לפי הסדר הנכון, ואח"כ ברך אותם.

אח"כ הלך לעריכת הסדר של 'שיבת תו"ת' (במטבח החדש). בדרכו ע"י בנין "ופרצת" אמר להר' י.כ. בחיוך "הם סגרו את הדלת ועתה אנו יכולים כבר ללכת למקום חדש". (גם אמר: מ'האט מיר פארשפארט איך זאל ניט דארפן גיין שטיגן). כשהגיע לפתח הבנין ראה ה"קארפעט" (השטיח) מונח בחוץ ואמר (בחיוך): מ'וויל מיר אפטאן. נכנס לחדר האוכל, וביקר בכל החדרים ובכל המקומות, ואמר כמ"פ לחברי ההנהלה שליוו אותו "שזה בהרחבה", אמר להגב' מוסי' (המבשלת בימי הפסח עבור הבחורים) א גוט שבת א גוט יו"ט. נו, איר געפינט זיך אין א נייער היים! ויותר בהרחבה. כשנכנס שוב לחדר האוכל חיך להרש"ג ואמר לו שזהו בהרחבה און פון דער רחבות זאל מען קומען צו א גרעסטע רחבות. להר' ק אמר: איך האף אז די קיך איז (מסתמא) נאכניט בשלימות, אח"כ ברך אד"ש את הת'.

כשיצא מהמטבח ראה את הד"ר ר. ושאלו אד"ש איפה הוא עורך את הסדר, ענה הנ"ל שאצל ר' י. ב.ק. ואצל הר' י.ל.ג., אמר לו אד"ש שלא ישאר היום עם שמונה קושיות.

אח"כ הלך למוסד של "פרי" שם ערכו את הסדר עבור משפחות יוצאי רוס', בהכנסו נפגש עם כתב א' מר ג. ואמר לו אד"ש: מסתמא וועט איר פארשרייבן וואס דא טוט זיך, אין ליכטיגע אותיות. אח"כ עבר בחדרי הבישול והביט על הקערות כשהוא מאחל לכולם "א גוט יום טוב" אח"כ ברכם ברוסית (תוכן הדברים): היות ובקביעות דשנה זו חג הפסח חל להיות בשבת, ובשבת כל הענינים מוכנים כבר מבעוד מועד, (וענינו עונג, שיהיו כל הענינים באופן של עונג). ולשנה הבאה תהיו עם ילדיכם ונכדיכם בירושלים, ובנתיים שתהי' שנה של בריאות ופרנסה והתיישבות בשלימות ובטוב וכו', חג הפסח כשר ושמה. את הר' א.פ. ברך כ"ק אד"ש שיצליח ושיוליך אותם בקרוב לאה"ק.

לפני צאתו אמר הכתב הנ"ל לאד"ש שפניו מאירות, אמר אד"ש שהאור דכאן יגיע עד למוסקבה, ואמר הנ"ל לאד"ש שהכל תלוי בו (באד"ש), אמר לו אד"ש שיש לו - לכתב - את כל האמצעים שזה יגיע, אמר הנ"ל שוב שזה תלוי באד"ש, ענה לו אד"ש הכל מטילים על כתפי!

בדרך ל"מכון חנה" ברך משפחה שעמדו ע"י ביתם החדש בברכת "משנה מקום משנה מזל לטובה ולברכה".

כשכנס ל"מכון חנה" עבר בכל חדרי הבישול ואף בבית אם המכון הגב' ג. ואמר שרצה לראות את התערוכה שהר' י.ג. הציג, אח"כ ברכן.

כשפגש את הר' מ.פ. (העורך עמהן את הסדר) אמר שיתרץ להן כל הקושיות כבשנה שעברה. לפני שיצא שאל איפה הנרות ש"ק? ואמרה הגב' ג. שכאן מדליקות אלו שבפנימי' והנותרות מדליקות במקום מגוריהן.

כת"ק

"אשרי חלקם וגדול זכותם פון די בעלי צדקה"

הגהות על שיחת ש"פ וירא, תשמ"ז
(המילים המודגשות הם ההגהות של כ"ק אדמו"ר
בכת"ק)

לאידך גיסא:

מס"נ העלפט אויף "אראפשפרינגען פון א דאך",
אבער ניט אויף "ארויפשפרינגען אויף א דאך". ובענינו:
אפילו אויב מ'האט מס"נ אויף חינוך, און מ'רעכנט זיך ניט
מיט א דעפיציט, קען מען אבער ניט העלפן מיט מס"נ אויף
א זאך וואס איז ניט בכחו לדעת רב שאינו נוגע בדבר (ניט
וואס זיין יצר שמועסט עם איין אז עס איז ניט בכחו). ד.ה.
אז די מס"נ וועט ניט העלפן בשעת ס'איז דא א מחנך וכי"ב
וואס וויל אבער בעקשנות האבן געלט במזמן, אדער בשעת
מ'קען ניט באקומען א הלואה בכדי דעקן די הוצאות, וכי"ב.

דעריבער איז אשרי חלקם וגדול זכותם פון די בעלי
צדקה וואס שטעלן צו געלט במזמן פאר א מוסד חינוך, בית
חב"ד וכי"ב, אזוי אז מ'דארף זיך ניט פארלאזן אויף מס"נ
שאינו בכחו בהקמת והרחבת המוסד. ומהם יראו וכן יעשו
רבים, ביז אז זיי (הרבים) ווערן אויך "נרות להאיר".

נ"ב: בכח שומר בריאותו כדבעי, וע"פ מה
סנדברנו בהיותו כאן, ונא להודיעני
גם עדיז רבלי מסוא פנים. (ל"ז)
אבות שלן יזב, אר, אר, יהי' זכרם
ע"פ תי' נכון הו"א.

לאידך גיסא:
מס"נ קען מען אראפשפרינגען פון א דאך, אבער
ניט אויף ארויפשפרינגען אויף א דאך. ובענינו: אפילו אויב מ'האט
מס"נ אויף חינוך, און מ'רעכנט זיך ניט מיט א דעפיציט, קען מען
אבער ניט העלפן מיט מס"נ אויף א זאך וואס איז ניט בכחו לדעת רב
שאינו נוגע בדבר (ניט וואס זיין יצר שמועסט עם איין אז עס איז
ניט בכחו). ד.ה. אז די מס"נ וועט ניט העלפן בשעת ס'איז דא א מחנך
וכי"ב וואס וויל אבער בעקשנות האבן געלט במזמן, אדער בשעת
מ'קען ניט באקומען א הלואה בכדי דעקן די הוצאות, וכי"ב.

ע"פ תי' נכון הו"א
אבות שלן יזב, אר, אר, יהי' זכרם
ע"פ תי' נכון הו"א

(נרות)

כ"ק אדמו"ר הוסיף בכ"ק: רצונו להיות כאן ביו"ד שבט, אם תהי'
בהסכמת זוג' תי', נכון הוא.

צדה לדרך - חודש ניסן התשנ"ט

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, אדר"ה אייר תשכ"ג
ברוקלין

האברך

שלום וברכה!

במענה למכתבו מיום השלישי שהוכפל בו כי טוב,

לפלא גדול שאין מזכיר דבר מפעולותיו בהפצת היהדות
ובזה כמובן ופשוט ומוכרח-בענין הפצת המעינות דא"ח, והרי בבין-
ההלימוד הוא, אשר אף שע"פ דין אין נפק"ם וגם אז מצות תלמוד תורה
בחקפה, הרי מכתב-הסכות הבפועל הוא לא כן, ובמילא זמן פנוי יותר
לפעולות האמורות, והובטחנו הבא לטהר, וידוע דיוק רבנו הזקן, לטהר
גם אחרים, מסייעין אותו.

בודאי שומר גם עתה שלשת השיעורים דחומש תהלים
ותניא הידועים, נוסף על שיעוריו ליכוס בהתמדה ושקידה הן נבלה
דחורה והן בפנימיות הנורה שבדורנו נחגלחה בתורת החסידות, בכל
יום ובהוספה ביום השבת אשר קדש הוא לה.

בברכה לבשו"ס בכל האמור

בסם כ"ק אדמו"ר שליט"א

מזכיר

"Express Special Delivery" בכ"ק

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

By the Grace of G-d
5th of Menachem Av, 5725
Brooklyn, N. Y.

Greeting and Blessing:

I am in receipt of your recent letter, in which you write about two customs in the Shul which differ from Lubavitcher customs, namely (1) The reciting of Akdomos, and (2) The reading of the Torah on the night of Simchas Torah.

With regard to the first, namely Akdomos, there is a great deal of time until Shovuos, and it gives ample opportunity to arrange the matter in a nice and quiet way, to conform to the Lubavitcher custom. At the same time, the problem is not so complicated, inasmuch as even where Akdomos is recited, it does not involve a Brocho, nor a Hefsek.

On the other hand, in the matter of the reading of the Torah on Simchas Torah, this is more complicated, inasmuch as it is done with a Brocho, and involves the taking out of a Sefer Torah, etc. In this case, therefore, it would be especially commendable to conform to the Lubavitcher custom which has been observed for many generations, namely that there is no Krias HaTorah on the night of Simchas Torah. At any rate, it is necessary to bear in mind that the ways of the Torah are ways of pleasantness and of peace, and therefore it is necessary to avoid any kind of Machlokes, and certainly you should keep clear from "personal" involvement.

During these days, we all hope and pray for the time when these days will be transformed into days of gladness and rejoicing.

With blessing m Schneerson

איך משנים מנהגי בית הכנסת למנהגי חב"ד

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

By the Grace of G-d
12th of Sivan, 5717
Brooklyn, N. Y.

Greeting and Blessing:

I received your letter of May 30th, and I was pleased to read in it that you so quickly saw the fulfillment of G-d's promise, "Test me now herewith, saith our G-d...if I will not open for you the windows of heaven, and pour you out a blessing more than enough." (Malachi 3:10). Thus, your pledge of 500~~L~~ for Kfar Chabad, has been returned to you many fold. It is a pity that you did not pledge more, so that the benefit would have been so much greater. I trust, however, that this will be a lesson for the future, to remember how trust in G-d is well rewarded.

With reference to what you write about your worries that after a period of five years there will not be any business, you probably are aware that there are many merchants who know of the saying of the Sages, "He who increases his worldly possessions, increases worry," nevertheless they are trying to increase their worldly goods, taking a chance at increasing thereby their "headaches". I assume that you are no exception. I mention this so that you will not take ~~to~~ too much to heart the "headaches" of business, since they are the effect of "increasing wealth." As long as you will keep the channels and vessels open to receive G-d's blessings; these channels and vessels being all matters connected with the Torah and Mitzvoth, G-d will surely send you His blessings.

Having recently celebrated the Festival of Shovuo, the time of our receiving the Torah, it is well to recall that that great event is likened to a marriage, in which G-d takes the part of the Groom, and Israel of the Bride, and the wedding ring which the Bridegroom gives to the Bride, represents the Divine Blessings which G-d gives to Israel in all their material needs. In other words, Jews should always remember that they are betrothed to G-d, and owe Him undivided loyalty and devotion in return for which G-d takes care of all their needs, materially and spiritually.

With blessing in all the above

M. Schneerson

"חבל שלו תרם יותר ..."

צדה לדרך - חודש ניסן ה'תשנ"ט

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y

HY 3-8888

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, נ. י.

B.H. 13th of Nissan, 5723
Brooklyn, N.Y.

Blessing and Greeting:

Thank you very much for your letter of the 5th of Nissan with the enclosure. I read with much interest and gratification about your fruitful activities with the children, and may G-d bless you with continued and growing success in this sacred work.

At this time, on the eve of Pesach, I want to emphasize the particular bearing which this ~~this~~ great festival has on your activity with the children. For, as you know, the Pesach begins with the Seder to which we gather all categories of children, from the Wise Son to the One Who Knows Not What To Ask, so that eventually all of them will be elevated to the category of the Wise Son, and then we can prayerfully conclude the Seder with "Next Year in Jerusalem," through Moshiach Tzidkeinu.

Wishing you and all the children under your care a kosher, happy and inspiring Pesach, with an overflow of joy and inspiration into every day of the year,

With blessing *M. Schneerson*

התכלית של ה"סדר" הוא לעלות כל הבנים להיות כמו ה"חכם"

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

By the Grace of G-d
21st of Teveth, 5721
Brooklyn, N. Y.

Greeting and Blessing:

I have your two recent letters.

Needless to say, my reference to the matter of Tzedoko was not for the purpose of requesting an accounting, but only to express my concern, since so much depends on it. Moreover, our Sages of blessed memory have already told us that "It is good to activate the active," which means that it is useful also to encourage those who are already active.

I was gratified to read about your preparations for the Banquet of Lubavitch House (all the more since its financial position has been getting more stringent, coupled with the need for increasing the activities of spreading the Torah). May G-d grant that the preparations and the Banquet be with much success, and in a greater degree than anticipated.

Looking forward to hearing good news from you, both in regard to your personal affairs, as well as to Klal,

With blessing, *M. Schneerson*

P.S. With reference to recording an address for the Banquet, it is not the custom to do so. This is also understandable from the point of view of Chassidus, which demands spontaneous reaction and inward inspiration, which the occasion itself should call forth, etc. Obviously, words spoken in the presence of a large congregation of Jews (and the Shekhina rests on every congregation of ten Jews) have a special significance, which cannot be "obtained" by a recording. You will surely understand.

*מחייב
ה'תשנ"ט
Inspiration
and*

*when speaking
in front of*

כ"ק אדמו"ר הוסיף בכי"ק: inspiration and ... even ...
... "obtained" when speaking in front of a record ...